

ΜΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΟΜΟΥ

Helen Wallace

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Έχουν περάσει μόλις πάνω από 70 χρόνια από τότε που η Διακήρυξη Σουμάν της 9ης Μαΐου 1950 εξήγγειλε το σχέδιο ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, το οποίο αποτέλεσε το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Στην πορεία αυτών των δεκαετιών, πολλά πράγματα άλλαξαν. Η διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης μετασηματίστηκε· παλιές προκλήσεις αντιμετωπίστηκαν –ορισμένες πιο αποτελεσματικά από κάποιες άλλες–, ενώ νέες προκλήσεις ήρθαν να πάρουν τη θέση των τελευταίων στην ημερήσια διάταξη. Μάλιστα, η ΕΕ ουδέποτε είχε τη δυνατότητα να παραμείνει στάσιμη. Ο ένας μετασηματισμός –σε επίπεδο συμμετοχής, πολιτικών και διακυβέρνησης– διαδεχόταν τον άλλον. Η ιστορία της ΕΕ χαρακτηρίζεται όχι μόνο από πειραματισμούς αλλά και από την απόκτηση νέων εμπειριών. Οι πειραματισμοί επέφεραν διευρύνσεις σε επίπεδο αρμοδιοτήτων και καινοτομίες σε επίπεδο μεθόδων. Η ΕΕ έμαθε στην πράξη συσσωρεύοντας εμπειρίες σχετικές με πολιτικές και προγράμματα που αποφέρουν καλύτερα ή χειρότερα αποτελέσματα. Στις επιδόσεις της ΕΕ καταγράφονται όχι μόνο επιτυχίες αλλά και αποτυχίες – άλλωστε, υπάρχει πάντοτε η δυνατότητα για καλύτερα αποτελέσματα. Αλλά και οι κρίσεις περί επιτυχίας και αποτυχίας δεν εξαρτώνται απλώς από μια ψυχρή και τεχνική διαδικασία αποτίμησης. Αντιθέτως, πρέπει με τη σειρά τους να εξαχθούν από το δικαστήριο ή, μάλλον, από τα δικαστήρια της κοινής γνώμης, στον βαθμό ασφαλώς που η τελευταία ποικίλλει ανάλογα με τις χώρες, τις περιφέρειες, τους τομείς, τις κοινωνιακές πληθυσμιακές ομάδες και τις πολιτικές οικογένειες.